

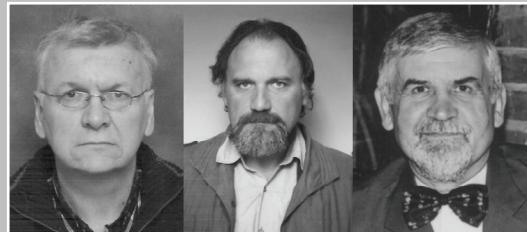
KARAKTERISTIKE I NAČIN DOBIJANJA PENASTIH-CELULARNIH GUMENIH MATERIJALA

CHARACTERISTICS AND MANNER OF PRODUCTION MICRO-CELLULAR RUBBER MATERIALS

Radivoj S. Popović¹, Dragan Živković¹, Zoran Karastojković¹, Radovan Karkalić²

¹Visoka tehnička škola strukovnih studija, 11070 Beograd

²Tehnički opitni centar, Vojvode Stepe 445, 11000 Beograd

IZVOD

U radu je dat opis tipova celularnih proizvoda. Takođe, dati su i osnovni principi proizvodnje sunđeraste gume, ekspandirane gume, kao i proizvodnja uvođenjem gasa (gasiranja) u materijal. Celularni gumeni materijali nalaze primenu za izradu donjeg sloja tepiha, industrijskih ploča i folija, đonova kod letnje obuće, patika i drugo. Gumeni sunđerasti materijali se koriste za izradu zaptivača (zatvaranje vrata) kod automobila i drugih vozila. Pored celularnih materijala na bazi klasičnih elastomernih materijala, sve veću primenu nalaze i celularni materijali na bazi plastike (PE i PVC) zatim na bazi poliuretana i drugi.

Ključne reči: celularni materijali, sunđer, nadimači, karakteristike

SUMMARY

In this work are given different types of cellular products. Also, are presented the main principals of production sponge rubber, expanded rubber and production of materials with inner gas. Cellular rubber materials find applications in production carpet down layers, industrial sheets and foil, summer shoes heels, sport shoes etc. Rubber sponge materials are used for producing seals (closing the door) in automobiles and other vehicles. Besides clasical elastomer cellular materials, the plastic cellular materials (PE and PVC) and polyurethane have applications and are in expansion in everyday usage.

Key words: cellular materials, sponge, blowing agents, characteristics

1. UVOD

Celularni gumeni proizvodi se razlikuju od drugih gumenih proizvoda. Postoje razlike u formulaciji (recepturi), i stepenu ekspanzije što izaziva značajne promene u svojstvima, što se dalje odražava na celularnu strukturu, koja može biti otvorena ili zatvorena.

Celularna guma daje karakterističan odnos između mase ćelija (pora) pri čemu je guma matrica (osnova). Tri glavne klase celularne gume su pena, sunđer i ekspandirana guma.

Penasta guma se delimično definiše kao proizvod dobijen iz tečnog polaznog materijala, najbolji primer je lateksna pena, kod koje je celularna struktura unutrašnje povezana. S druge strane, sunđer i

ekspandovana guma se proizvode od čvrstih polaznih materijala i bitna razlika je da proizvodni postupak daje kod sunđera otvorenu ili strukturu unutrašnje povezanosti, dok se termin „ekspandovana guma“ primenjuje za materijale koji imaju pre-vashodno strukturu zatvorenih ćelija. Međutim, često i nažalost se u literaturi za termine „pena“ i „sunđer“ vezuju proizvodi zatvorenih ćelija. Ova zabuna se može objasniti i rasvetliti proučavanjem procesnih detalja ili svojstava krajnjih proizvoda.

Ekspanziona tehnologija celularne gume se konvencionalno deli u dve grupe: na pokrivne pene s jedne strane i sunđere i ekspandovane gume s druge strane. Veza između ova dva pojma je gasna faza, koja može biti vazduh, ugljendioksid, azot, ili amonijak, pri čemu svaki od njih ima specijalnu ulogu u

proizvodnji. Dalje, oni ne mogu uvek menjati jedne druge (gasovi). Bitno je, na primer u proizvodnji proizvoda sa zatvorenim čelijama da zarobljeni gas ne difunduje brzo iz čelija i na taj način spreči promenu (kolaps) strukture. Najpogodniji gas pored vazduha je azot. Gasna faza se može dobiti ubacivanjem vazduha, rastavaranjem azota u gumi pod visokim pritiskom, ili razvojem različitih gasova pri dekompoziciji neorganskih ili organskih hemikalija, rastvorenih ili dispergovanih u kaučukovoj smesi. Vreme ekspanzije je kritično, i pažljiva kontrola se sprovodi u vezi reoloških svojstava kaučukove smese, ukoliko se žele proizvodi visokog kvaliteta pri ekonomičnom stepenu proizvodnje.

2. SREDSTVA ZA NADIMANJE (NADIMAČI)

Najranije hemikalije primenjive kao nadimači bili su neorganske prirode: kao što je natrijumbikarbonat, koji daje gas ugljen dioksid, i koji je korišćen u proizvodnji sundera. Danas, posebno u proizvodnji ekspandirane gume, koriste se organske supstance, primarno zbog toga što se bolje disperguju u gumi i što se pri razlaganju oslobođa azot, koji ima manju brzinu difuzije od CO₂. Bitna karakteristika nadimača je prenos i količina oslobođenog gasa po jedinici koštanja nadimača, temperatura razlaganja (dekompozicije), sastav gasova i njihova efektivnost u proizvodnji strukture uniformnih sitnih čelija. Organski nadimači dati su u Tabeli 1 (1, 2.).

Tabela 1. Nadimači (oslobađaju azot)

Proizvođač	Trgovački naziv	Oznaka	Hemski sastav
Anchor Chemical	Ancablo A	–	Cink-amino kompleks
Bayer	Porofor	BSH DNO	Benzensulfonilhidrazid Dinitrozopentametilentetramin
ICI	Vulcace BN 94	DNPT	Dinitrozopentametilentetramin
Whiffenes	Genitron	AC AZDN OB BSH	Azodikarbonamid (azobisformamid) Azoizobutironitril pp'-oksibisbenzensulfonilhidrazid Benzensulfonilhidrazid

AZDN ima nedostatak jer je jedan od dekompozicionih proizvoda toksičan. Oba DNPT i BSH se najčešće koriste za proizvodnju ekspandirane gume, ali DNPT daje neprijatan miris na ribu, koji se može maskirati do određenog stepena uvođenjem uree u smesu: BSH je skoro dvaput skuplji (računajući na zapreminu gase) od DNPT. Nadimači OB i AC, imaju višu temperaturu dekompozicije od BSH i koriste se tamo gde je prevremena dekompozicija nadimača problem. Primena čistog azota u procesu sa rastvorom pod pritiskom je proces koji zahteva visoke kapitalne troškove i on još uvek nije ekonomski atraktivn zbog visoke cene nadimača (3,4). Veći broj hemikalija koje oslobađaju gasove uključujući natrijumkarbonat, metalni hidridi i peroksiđi, se koristi za lateksne pene.

3. TIPOVI CELULARNIH PROIZVODA

3.1. Penasta guma

Proizvodnja penastog lateksa zavisi od uvođenja u lateks mehurića gase koji na početku omogućuju stvaranje diskretnih i nepovezujućih čelija, ali

vremenom povećavaju zapreminu mase, kod krajnjeg proizvoda dobijamo otvorene i međusobno povezane pore i rezultujuća pena ima ujednačena svojstva. Kako se deševa penjenje, uslovi omogućavaju lagani prestanak razvoja mehurića i uspostavljanje gumene faze flokulacijom. Kada su uslovi optimalni, neophodno je želirati lateks, u isto vreme kontrolišući prestanak stvaranja vazdušne faze koja stvara međusobno povezani celularni sistem i na kraju se želirana pena vulkanizira.

3.2. Sunderasta i ekspandirana guma

Literaturni podaci ukazuju da pri proizvodnji sunderaste i ekspandirane gume postoji zahtev za formulacijama smesa niskog viskoziteta.

Proizvodnja sunderaste gume prati normalna procedura umešavanja, izuzev mogućih problema lepljenja. Mešanje u mikserima ima prednosti u odnosu na dvovaljak, i koriste se peptizatori da skrate ciklus umešavanja iz ekonomskih razloga. Postupak umešavanja prate problemi zbog teškoće da se dobije precizna kontrola u vezi zahtevanog viskoziteta smese. Sintetički kaučuci, posebno SBR,

se široko koriste za proizvodnju sunđera, jer se oni isporučuju sa niskim viskozitetom i više su postojani od prirodnog kaučuka (NR) (Tabela 2). Da bi se

dobili niži viskoziteti smese u praksi se koriste velike količine ulja (50–100 p.h.r.) pogodne kompatibilnosti sa kaučukom.

Tabela 2. Sunderasta guma na bazi NR kaučuka

R.br.	Sastav	TZD
1.	Tanka braon krepa (premasticirana)	100
2.	Plastogen ulje	10
3.	Parafinsko ulje	30
4.	Stearinska kiselina	8
5.	Cinkoksid	5
6.	Antiozonant IP	1
7.	Kreda	65
8.	Thermax (N-990), čađ (MT)	35
9.	Natrijumbikarbonat	15
10.	Sumpor	2,5
11.	Altax	1
12.	Metiltuads	0,2
UKUPNO:		272,7

Sunderasta guma se koristi za donji sloj tepiha, industrijske ploče i folije, presovane proizvode, đonove i automobilske zaptivke. Umešani bećevi se procesiraju-prerađuju na ekstruderu ili kalandru da bi se dobila zahtevana debljina folije ili pak oblik pogodan za presovanje. Presovanje i duvanje (nadimanje) sunđera se sporo vodi, slobodno ili u kalupu koji se delimično puni sa smesom (slika 1,2).

Slika 1. Proizvodna jedinica za injekciono presovanje

Slika 2. Specijalno vertikalno postrojenje za presovanje sunđerastih materijala

U postupku sa „slobodnim duvanjem“, koristi se topao vazduh ili para za vulkanizaciju i rezultujući proizvod obično pokazuje značajna odstupanja dimenzija. Kod postupka presovanja, probni ili „postupak sa greškom“ se koristi da bi se odredila zapremina punjenja kalupa, da bi se dobio proizvod želenih dimenzija. Smese za sunđere se obično ne duvaju mnogo, i obično se koristi zapremina punjenja od 40–60 %. Adekvatni otvor, kanali na kalupu i slobodna upotreba talka ili drugog praška omogućuje vazduhu da slobodno napusti površinu matrice i tako onemogući formiranje plikova po površini komada.

Podrazumeva se da je količina gasa upotrebljena za ekspanziju proporcionalna odnosno da je u srazmeri sa viskozitetom. U praksi, gas se razvija progresivno duž vremenskog perioda i viskozitet raste kako se kaučuk umrežava reakcijom vulkanizacije. Pri niskim viskozitetima smese, mala jačina gumene matrice omogućuje stvaranje otvorene strukture sa velikom gustom i niskim stepenom ekspanzije. Pri velikom viskozitetu materijala, sile unutar gume su veće, dovoljne da spreče formiranje sunđera i rezultat je proizvod sa finim sitnim zatvorenim čelijama. Izbor nadimača je takođe bitan. Najčešće se za proizvodnju sunđeraste gume koriste bikarbonati (tabela 1.) ali se isto tako mogu koristiti i sredstva koja oslobođaju azot. Svi proizvodi sa zatvorenim čelijama se ekspanduju azotom. Kod sunđera i ekspandovane gume, gas se mora oslobođati pri određenom viskozitetu smese pogodnom da bi se proizvod ekspandovao 5,6). Mora se naći ravnoteža između temperature dekompozicije, vrste nadimača i vulkanizacione temperature u kalupu.

3.3 Ekspandirana guma

Proizvodi na bazi zatvorenih čelija uključuju : ploče, profile, i presovanu robu, umnogome su po načinu dobijanja slični proizvodnji sunđera, izuzev što je kontrola vrednosti viskoziteta viša: postupak vulkanizacije sa fluidizovanim perlama (FB) se koriste u proizvodnji profila, i mašine prese za proizvodnju obuće.

4. UVODENJE GASA AZOTA (GASIRANJE U MATERIJAL

Pri proizvodnji ploča kalandiranjem ili pri ekstrudiranju profila od celularne gume, može se koristiti postupak gasiranja. Ekspandiranje ploča obično nije izotropno i pažljiva kontrola se koristi pri dimenzionisanju proizvoda, zatim je neophodno smanjiti napone u ploči, viskozitet materijala i drugo da bi se obezbedile zahtevane dimenzije ekspandirane ploče. Vrednost tipičnog linearног ekspanzionog stepena industrijske ploče od ekspandirane gume pogodne za sečenje, bušenje i zumbanje u zaptivače je 2, dajući kubni (zapreminski) ekspanzioni stepen vrednosti 8. S druge strane, formulacija na bazi prirodnog kaučuka gustine smese 1, 2 (g/cm^3), pri ekspandiranju daje gustinu od 0,15 (g/cm^3).

Kalandrirani i ekstrudirani profili i ploče se stavljuju u uređaje visokog pritiska, pri čemu se u

uređaj uvodi azot (gas) pod pritiskom od 140 do 170 bari. Uređaj (autoklav) se greje do 24 sata na temperaturama od 100°C do 130°C , kako bi se obezbedilo rastvaranje i difundovanje gase u kaučukovu smesu. Nakon hlađenja, pritisak gase se spušta izazivajući delimično ekspandiranje ploče. Ekspandiranje je kompletno sa daljim grejanjem uzorka u toplo vazduhu ili na toploj grejnoj ploči. Početno ekspandiranje ploče (uzorka) se dešava pri uslovima relativno niske temperature i to je važna razlika od postupka hemijske ekspanzije pri čemu se ekspanzija vrši zbog grejanja. Potpuno ekspandirana ploča se zatim umrežava u toplo vazduhu ili u kalupu kako bi se doble što tačnije dimenzije finalnog proizvoda. Mogu se za nadimanje koristiti i drugi gasovi sem azota, ali proizvodi trpe značajno skupljanje. Azot je najpogodniji jer je gas okolone (sredine) i onda postoji minimum spoljnih promena između zarobljenog gasa i spoljne atmosfere (7).

4.1 Korišćenje hemijskih nadimača u smesama

Proizvodnja obuhvata uobičajene metode, izuzev što se nadimač dodaje u formulaciju smese. Važno je da su ingredijanti smese adekvatno dispergovani da bi se sprečilo dobijanje grube celularne strukture. Za proizvodnju lista, table (ploče), ekstrudirani ili kalandrirani profili se delimično vulkaniziraju u kalupu pred-formi i u toku ciklusa zagrevanja, nadimač se razgrađuje dajući azot i druge gasove, koji ostaju rastvoren u gumi zbog visokog specifičnog pritiska korišćenog u operaciji predformiranja u kalupu. Dimenzije kalupa za predformiranje su isto tako važne kao i dimenzije ekstrudata u procesu nadimanja azotom. Kada se presa otvor i gumena ploča izvadi vruća iz kalupa, ekspandovane dimenzije su u vezi sa početnim dimenzijama otvora u kalupu pred-forme. U nekim presovanjima u pred-formi (kalupu), specifični pritisci su visoki čak do 35 MPa, da bi se sprečilo prevremeno otvaranje prese. Pri pravljenju formulacije smese, ravnoteža se pravi između brzine oslobođanja gase i delimične vulkanizacije kaučukove smese koja se dešava u fazi predformiranja u kalupu. Ekspandirana ploča se konačno umrežava u ramskom kalupu gde je specifični pritisak zatvaranja nizak 0,35 bar. Veličina ekspandiranih ploča je tipično 1 m x 1 m x 30 mm, i kada se ta ploča podeli u tanje listove operacijama sečenja, podeljeni list se može skupiti do 10%. Jedan od načina da bi se minimizirao problem skupljanja materijala je da se greje vulkanizirana ploča (sazrevanje) u vazdušnim sušnicama na povišenim temperaturama, Glavni deo sazrevanja zahteva da se vrši difuzija gase u

materijalu, i ciklus može trajati do 24 h. U nekim slučajevima, alternativno dužinsko sazrevanje obuhvata ciklus od 4 do 8 nedelja na sobnoj temperaturi.

5. ZAKLJUČAK

U radu je dat opis tipova celularnih proizvoda. Takođe, dati su i osnovni principi proizvodnje sunđeraste gume, ekspandirane gume, kao i

proizvodnja uvođenjem gasa (gasiranja) u materijal. Celularni gumeni materijali nalaze primenu za izradu donjeg sloja tepiha, industrijskih ploča i folija, donova kod letnje obuće, patika i drugo. Gumeni sunđerasti materijali se koriste za izradu zaptivaca (zatvaranje vrata) kod automobila i drugih vozila. Pored celularnih materijala na bazi klasičnih elastomernih materijala, sve veću primenu nalaze i celularni materijali na bazi plastike (PE i PVC) zatim na bazi poliuretana i drugi.

LITERATURA

- [1] M. Plavšić, R. S. Popović i R. G. Popović: Elastomerni materijali, Naučna knjiga, Beograd, 1995.
- [2] E. W. Duck: Plastics and Rubbers, Butterworths, London, 1995.
- [3] R. S. Popović: Leksikon tehnologije polimera, Poli, Novi Sad, 1997.
- [4] L. Mascia: The Role of Aditives in Plastics, London, 1974.
- [5] C. W. Otterstedt: Closed Cell Sponge Rubber, Exxon Chemical Co, Linden, 1987
- [6] G.R.Sprague: Sponge Rubber, Colonial Rubber Works, Inc., Dyersburg, 1985.
- [7] Rubber Chemicals for Footwear, ICI, Leeds, 1961.

Prilog: RECEPTURE CELULARNIH GUMA

Tabela 1. Sunderasta guma na bazi NR kaučuka

R.br.	Sastav	TZD
1.	Tanka braon krepa (premasticirana sa 1.0 Bandogen)	100
2.	Plastogen ulje	10
3.	Parafinsko ulje	30
4.	Stearinska kiselina	8
5.	Cinkoksid	5
6.	Agente wait Antiozonant IP	1
7.	Kreda	65
8.	Thermax (N-990) čad (MT)	35
9.	Natrijumbikarbonat	15
10.	Sumpor	2,5
11.	Altax	1
12.	Metiltuadsa	0,2
	UKUPNO:	272,7

Tabela 2. Sintetička celularna guma na bazi IR (Sintetički poliizopren)

R.br.	Sastav	TZD
1.	Natsyn 400	100
2.	Pepton 65	0,1
3.	Reogen	3
4.	Parafinsko ulje	30
5.	Stearinska kiselina	5
6.	Cinkoksid	5
7.	Agerite superlite	1
8.	Kreda	130
9.	Zeolex 23	15
10.	Parafin	2
11.	Natrijubikarbonat	10
12.	Sumpor	3,25
13.	Amax No 1.	1,1
14.	UNADS	0,25
	UKUPNO:	305,7

Tabela 3. EPDM tip RO 10

R.br.	Sastav	TZD
1.	Vistalon 2504	100
2.	Plastogen	5
3.	Sun PAR 2280	45
4.	Stearinska kiselina	5
5.	Cinkoksid	5
6.	Agerite superlite	1
7.	Nytal 200	100
8.	Natrijumbikarbonat	15
9.	Sumpor	1,5
10.	Metil tuads	1,5
11.	Captax	0,5
	UKUPNO:	279,5

Tabela 4. EPDM tip RO 13

R.br.	Sastav	TZD
1.	Vistalon 4608	100
2.	Plastogen	5
3.	Flexon 580 ulje	95
4.	Stearinska kiselina	5
5.	Cinkoksid	5
6.	Agerite superlite	1

7.	Thermax (N-990)	90
8.	SRF čad (N-774)	60
9.	Natrijumbikarbonat	15
10.	Sumpor	1,5
11.	Metil tuads	1,5
12.	Captax	5
	UKUPNO:	379,5

Tabela 5. SBR(umrežavanje toplim vazduhom)

R.br.	Sastav	TZD
1.	Plioflex 1905 (smola M.B.)	125
2.	Plastogen	10
3.	Naftonsko ulje	75
4.	Cinkoksid	6,25
5.	Agerite superlite	1
6.	Petrolatum	12,5
7.	Kreda	200
8.	Natrijumbikarbonat (mikroznri)	15
9.	Sumpor	4,25
10.	Metil Tuads	2,5
11.	Metil Zimate	0,15
	UKUPNO:	451,65

Tabela 6. CR (Neoprenska smesa)

R.br.	Sastav	TZD
1.	Neopren tip W	100
2.	Srednje procesno ulje	31
3.	Stearinska kiselina	5
4.	Cink oksid	5
5.	Magnezijum oksid	4
6.	Parafin	3
7.	Petrolatum	5
8.	Agerite stalite	1
9.	Kreda	50
10.	Thermax (N-990)	50
11.	Natrijumbikarbonat	10
12.	Metil Tuads (TMTD)	0,5
13.	Thiate E (TMTV)	1
	UKUPNO:	265,5